

N á v r h

Z Á K O N

ze dne ... 2016

**o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany
zaměstnavatele a o změně dalších souvisejících zákonů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**Č Á S T P R V N Í
OCHRANA OZNAMOVATELŮ TRESTNÝCH ČINŮ PŘED NEOPRÁVNĚNÝM
POSTIHEM ZE STRANY ZAMĚSTNAVATELE**

§ 1

(1) Tento zákon upravuje podmínky poskytování ochrany oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele. Poskytuje ochranu oznamovatelům trestných činů v pracovním poměru, služebním poměru podle zákona o státní službě, služebním poměru podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů a služebním poměru vojáků z povolání podle zákona o vojácích z povolání.

(2) Tímto zákonem není dotčena povinnost zachovávat mlčenlivost podle jiných právních předpisů. Za porušení smluvní povinnosti mlčenlivosti se nepovažuje jednání oznamovatele podle tohoto zákona.

§ 2

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) oznamovatelem každá osoba v pracovním nebo služebním poměru, která učiní trestním oznámení orgánu příslušnému k přijetí tohoto oznámení,
- b) chráněným oznamovatelem osoba, které je přiznán status chráněného oznamovatele podle tohoto zákona,
- c) oznámením uvedení skutečností, o kterých se oznamovatel dozvěděl v souvislosti s výkonem svého zaměstnání, postavení nebo funkce a které nasvědčují tomu, že se jeho zaměstnavatel, jiný zaměstnanec jeho zaměstnavatele, člen orgánu jeho zaměstnavatele, voják z povolání nebo příslušník bezpečnostního sboru, který má téhož zaměstnavatele jako oznamovatel, dopustil v souvislosti s úkoly nebo činnostmi zaměstnavatele jednání, na jejichž základě lze učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu.

§ 3

(1) Nejvyšší státní zastupitelství zabezpečuje informační systém, jehož prostřednictvím může oznamovatel za současného utajení své totožnosti podávat trestní oznámení nebo jiný podnět, na jehož základě je možno učinit závěr o podezření ze spáchání jakéhokoliv trestného činu, a za utajení své totožnosti komunikovat s policejním orgánem nebo státním zástupcem ve věci tohoto trestního oznámení nebo podnětu. Při vyřizování tohoto trestního oznámení nebo jiného podnětu se postupuje podle trestního řádu.

(2) Utajení totožnosti podle odstavce 1 trvá do vydání rozhodnutí o předběžném přiznání statusu chráněného oznamovatele.

§ 4

Ochranu oznamovateli podle tohoto zákona lze poskytnout, pokud orgán příslušný k přijetí oznámení učiní závěr, že byl spáchán některý z těchto trestných činů:

1. ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty podle § 156 trestního zákoníku,
2. znásilnění podle § 185 trestního zákoníku,
3. sexuální nátlak podle § 186 trestního zákoníku
4. pohlavního zneužití podle § 187 trestního zákoníku,
5. zpronevěra podle § 206 trestního zákoníku,
6. neoprávněné užívání cizí věci podle § 207 trestního zákoníku,
7. podvod podle § 209 trestního zákoníku,
8. pojistný podvod podle § 210 trestního zákoníku,
9. úvěrový podvod podle § 211 trestního zákoníku,
10. dotační podvod podle § 212 trestního zákoníku,
11. podílnictví podle § 214 trestního zákoníku a podílnictví z nedbalosti podle § 215 trestního zákoníku,
12. legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 trestního zákoníku a legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti 217 trestního zákoníku,
13. porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 trestního zákoníku a porušování povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti podle § 221 trestního zákoníku,
14. pletichy v insolvenčním řízení podle § 226 trestního zákoníku,
15. zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku,
16. neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 trestního zákoníku,
17. poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 trestního zákoníku,
18. porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku,
19. zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 trestního zákoníku,

20. pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 trestního zákoníku,
21. pletichy při veřejné dražbě podle § 258 trestního zákoníku,
22. maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 trestního zákoníku,
23. zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 trestního zákoníku,
24. přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku,
25. podplácení podle § 332 trestního zákoníku,
26. nepřímé úplatkářství podle § 333 trestního zákoníku,
27. neoprávněné zaměstnávání cizinců podle § 342 trestního zákoníku.

§ 5

(1) Oznamovatel je při nebo po podání trestního oznámení oprávněn požádat příslušného státního zástupce o přiznání statusu chráněného oznamovatele.

(2) Státní zástupce vydá bezodkladně po podání žádosti rozhodnutím předběžné opatření¹, ve kterém až do vydání rozhodnutí podle odstavce 3 přiznává oznamovateli status chráněného oznamovatele. Rozhodnutí o předběžném opatření, kterým je předběžné přiznání statusu chráněného oznamovatele, se doručuje pouze oznamovateli.

(3) Rozhodnutí o předběžném přiznání statusu chráněného oznamovatele poskytuje oznamovateli stejnou ochranu jako rozhodnutí o přiznání statusu chráněného oznamovatele, a to do rozhodnutí ve věci samé. Tímto rozhodnutím pozbývá rozhodnutí o předběžném přiznání statusu chráněného oznamovatele platnosti; na to musí být oznamovatel výslovně upozorněn.

(4) Státní zástupce přiznává rozhodnutím ve správním řízení status chráněného oznamovatele, jestliže oznamovatel splňuje podmínky stanovené tímto zákonem, zejména jestliže podal trestní oznámení v dobré víře a není pachatelem, spolupachatelem nebo účastníkem oznámeného trestného činu. V pochybnostech se jednání oznamovatele považuje za jednání v dobré víře, pokud se neprokáže opak.

(5) Rozhodnutí podle odstavce 4 se doručuje pouze oznamovateli.

(6) Status chráněného oznamovatele zaniká

- a) doručením písemného oznámení chráněného oznamovatele o vzdání se ochrany státnímu zástupci,
- b) skončením pracovního poměru nebo služebního poměru státního zaměstnance ze strany tohoto zaměstnance, služebního poměru příslušníka bezpečnostního sboru ze

¹ § 61 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

strany tohoto příslušníka nebo zánikem služebního poměru vojáka z povolání ze strany tohoto vojáka z povolání,

- c) pravomocným rozhodnutím státního zástupce o zrušení statusu chráněného oznamovatele, pokud vyjde najevo, že oznamovatel nejednal v dobré víře nebo nesplňuje jiné podmínky tohoto zákona; toto rozhodnutí musí být chráněnému oznamovateli doručeno bez zbytečného odkladu,
- d) 12 měsíců po pravomocném skončení trestního řízení; o tom musí být chráněný oznamovatel v této lhůtě vyrozuměn příslušným státním zástupcem.

§ 6

(1) Zvláštní zákony stanoví, ke kterým právním úkonům ze strany zaměstnavatele vůči chráněnému oznamovateli se vyžaduje předchozí souhlas krajské pobočky Úřadu práce příslušné podle místa činnosti chráněného oznamovatele (dále jen „úřad“).

(2) K právním úkonům uvedeným v odstavci 1 dá úřad souhlas ve správním řízení jen tehdy, jestliže k nim nedošlo v důsledku oznámení oznamovatele.

§ 7

(1) Ministerstvo financí (dále jen „ministerstvo“) poskytne chráněnému oznamovateli na základě jeho žádosti náhradu za ztrátu příjmu a náhradu za nemajetkovou újmu.

(2) Náhradu za ztrátu příjmu poskytne ministerstvo chráněnému oznamovateli pouze v případě, že došlo ke ztrátě příjmu chráněného oznamovatele v důsledku skončení

- a) pracovního poměru podle zákoníku práce,
- b) služebního poměru podle zákona o státní službě,
- c) služebního poměru podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů nebo
- d) služebního poměru podle zákona o vojácích z povolání.

(3) Náhradu za ztrátu příjmu poskytne ministerstvo chráněnému oznamovateli pouze v případě, že není dán předchozí souhlas Úřadu práce ke skončení pracovního nebo služebního poměru, požadovaný zákony uvedenými v odstavci 2.

(4) Náhrada za ztrátu příjmu se přiznává chráněnému oznamovateli ve výši jeho ušlého výdělku, nejvýše však ve výši padesátinásobku minimální mzdy. Náhrada za ztrátu příjmu se přiznává v pravidelných částkách zpětně za kalendářní čtvrtletí.

(5) Náhrada za nemajetkovou újmu se přiznává chráněnému oznamovateli jednorázovou částkou nejvýše 100 000 korun.

(6) Odstavce 1 až 4 se použijí obdobně, je-li chráněný oznamovatel

- a) převeden na jinou práci podle zákoníku práce,
- b) přeložen podle zákona o státní službě,
- c) převeden na jiné služební místo ve stejné služební hodnosti, převeden na jiné služební místo v jiné služební hodnosti, zproštěn výkonu služby podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, nebo
- d) dočasně zproštěn výkonu služby, pověřen výkonem služby v jiném služebním zařazení, odvelen nebo přeložen podle zákona o vojácích z povolání.

(7) Žádost o poskytnutí náhrady podle odstavce 1 může podat oznamovatel ministerstvu do šesti měsíců ode dne skončení pracovního nebo služebního poměru. Uplynutím této lhůty nárok na poskytnutí náhrady zaniká.

§ 8

(1) Náhradu za ztrátu příjmu a náhrady za nemajetkovou újmu nelze poskytnout, jestliže je chráněný oznamovatel současně utajeným svědkem podle trestního řádu, pokud utajení trvá.

(2) O poskytnutí náhrady za ztrátu příjmu a náhrady za nemajetkovou újmu rozhoduje ministerstvo ve správním řízení. Tyto náhrady náleží také chráněnému oznamovateli podle § 5 odst. 2.

§ 9

(1) V případě přiznání a vyplacení náhrady za ztrátu příjmu je ministerstvo oprávněno požadovat a případně soudně vymáhat na zaměstnavateli chráněného oznamovatele úhradu vyplacených náhrad jen tehdy, je-li jednání zaměstnavatele podle § 6 odst. 2 nebo 6 neplatné.

(2) V případě přiznání a vyplacení náhrady za nemajetkovou újmu je ministerstvo oprávněno požadovat a případně soudně vymáhat na tom, kdo tuto újmu způsobil, úhradu vyplacených náhrad.

§ 10

Kde se v tomto zákoně hovoří o zaměstnavateli, rozumí se tím i služební úřad podle zákona o státní službě, služební orgán podle zákona o vojácích z povolání nebo příslušný orgán oprávněný jednat a rozhodovat ve věcech služebního poměru podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

ČÁST DRUHÁ
Změna zákona o vojácích z povolání

§ 11

Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 129/2002 Sb., zákona č. 254/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 546/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 147/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 122/2012 Sb., zákona č. 332/2014 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb. a zákona č. 47/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Služební orgán nesmí postihovat, znevýhodňovat nebo vystavovat nátlaku vojáka proto, že je oznamovatelem trestného činu.“

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 6 a 7.

2. V § 9 se doplňuje odstavec 2, který zní:

„(2) Vojáka nelze dočasně zprostit výkonu služby podle odstavce 1 při důvodném podezření ze závažného porušení služebních povinností v době, po kterou je voják uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu služby vojáka.“

3. V § 13 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Vojáka nelze bez jeho souhlasu podle odstavce 1 pověřit výkonem služby v jiném služebním zařazení v době, po kterou je voják uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu služby vojáka.“

4. V § 15 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„ (3) Vojáka nelze bez jeho souhlasu odvelet podle odstavce 1 v době, po kterou je uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu služby vojáka.“.

5. V § 16 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„ (3) Vojáka nelze bez jeho souhlasu podle odstavce 1 přeložit v době, po kterou je uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu služby vojáka.“.

6. V § 20 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„(e) v době po kterou je voják uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu služby vojáka.“.

7. V § 20 odst. 2 za slovo „propuštění“ vkládají slova „podle odstavce 1 písm. a) až d)“.

8. V § 20 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Zákaz propuštění podle odstavce 1 písm. e) se nevztahuje na propuštění z důvodů uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) až c), f), g), i) až l).“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

§ 12

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 169/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 531/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona

č. 470/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 204/2015 Sb. a zákona č. 377/2015 Sb., se mění takto:

1. V § 25 se vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Příslušníka nelze bez jeho souhlasu odvolat podle odstavce 1, 2 nebo 4, nebo ustavit podle odstavce 5 na jiné služební místo v jiném místě služebního působení v době, po kterou je uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu služby příslušníka.“

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

2. V § 26 se vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Podle odstavce 4 nelze postupovat v době, po kterou je příslušník uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu služby příslušníka.“

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

3. V § 40 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Příslušníka nelze zprostit výkonu služby podle odstavce 1 na dobu, po kterou je důvodně podezřelý ze spáchání, kázeňského přestupku nebo jednání, které má znaky přestupku²⁰⁾ nebo jiného správního deliktu²¹⁾, v době, po kterou je uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu služby příslušníka.“

Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 3 až 6.

4. V § 42 se vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Příslušník nesmí být propuštěn podle odstavce 1 písm. d), e), j) a l) a odstavce 2 v době, po kterou je uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů

trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu služby příslušníka.“.

Dosavadní odstavce 4 až 6 se označují jako odstavce 5 až 7.

5. V § 77 se vkládá nový odstavec 11, který zní:

„(11) Bezpečnostní sbor nesmí postihovat, znevýhodňovat nebo vystavovat nátlaku příslušníka proto, že je oznamovatelem trestného činu.“.

Dosavadní odstavec 11 se označuje jako odstavec 12.

6. V § 186 se vkládá nový odstavec 10, který zní:

„(10) Řízení o kázeňském přestupku nelze vést v době, po kterou je příslušník uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu služby příslušníka.“.

Dosavadní odstavec 10 se označuje jako odstavec 11.

7. V § 209 se slova „§ 42 odst. 4“ nahrazují slovy „§ 42 odst. 5“.

8. V 209 se slova „186 odst. 10“ nahrazují slovy „§ 186 odst. 11“.

ČÁST ČTVRTÁ Změna zákoníku práce

§ 13

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 116/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 320/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 185/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011

Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 385/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 155/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 182/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 205/2015 Sb., zákona č. 298/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb. a zákona č. 47/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 16 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Zaměstnavatel nesmí postihovat, znevýhodňovat nebo vystavovat nátlaku zaměstnance proto, že je oznamovatelem trestného činu.“

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

2. V § 41 se vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Zaměstnance podle odstavce 2 písm. a) a c) a odstavce 4 nelze bez jeho souhlasu převést na jinou práci v době, po kterou je zaměstnanec uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu práce zaměstnance.“

Dosavadní odstavce 5 až 7 se označují jako odstavce 6 až 8.

3. V § 53 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) v době, po kterou je zaměstnanec uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu práce zaměstnance.“

4. V § 54 úvodní části ustanovení se za číslo „53“ vkládají slova „odst. 1 písm. a) až e)“.

5. V § 55 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Zaměstnavatel nesmí okamžitě zrušit pracovní poměr se zaměstnancem v době, po kterou je zaměstnanec uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu práce zaměstnance.“

6. V § 139 se v odstavci 1 písm. d) slova „§ 41 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 41 odst. 6“.

7. V § 208 se doplňuje odstavec 2, který zní:

„(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije v době, po kterou je zaměstnanec uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu práce zaměstnance.“.

8. V § 363 se slova „§ 16 odst. 2 a 3“ nahrazují slovy „§ 16 odst. 3 a 4“.

ČÁST PÁTÁ Změna zákona o Úřadu práce České republiky

§ 14

Zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 331/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákona č. 234/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 254/2014 Sb., zákona č. 205/2015 Sb. a zákona č. 317/2015 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 se doplňuje písmeno i), které zní:

„i) ochrany oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele,“.

2. V § 4 odst. 1 se v závěrečné části ustanovení za slovo „nouzi“ doplňují slova „a zákonem o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele“.

ČÁST ŠESTÁ Změna zákona o státní službě

§ 15

Zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění nálezu Ústavního soudu č. 199/2015 Sb., zákona č. 298/2015 Sb., zákona č. 131/2015 Sb., zákona č. 26/2016 a zákona č. 47/2016 Sb., se mění takto:

1. V § 47 se vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Státního zaměstnance nelze bez jeho souhlasu přeložit v době, po kterou je zaměstnanec uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu služby zaměstnance.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

2. V § 72 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Služební poměr nelze skončit podle odstavce 1 písm. b) až d) v době, po kterou je zaměstnanec uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu služby zaměstnance.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

3. V § 89 se vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Kárné opatření nelze uložit v době, po kterou je zaměstnanec uznán chráněným oznamovatelem podle zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele, pokud k tomu nedá předchozí souhlas krajská pobočka Úřadu práce příslušná podle místa výkonu služby zaměstnance.“.

Dosavadní odstavce 6 a 7 se označují jako odstavce 7 a 8.

4. V § 98 se za slovo „zacházení“ vkládají slova „,ochranu oznamovatelů trestných činů“.

ČÁST SEDMÁ ÚČINNOST

§ 16

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem třetího kalendářního měsíce po dni jeho vyhlášení, s výjimkou § 3, který nabývá účinnosti prvním dnem desátého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.